

Sygn. akt II K 3/17

1Ds. 624.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Tulliusz Stabryn

Protokolant Małgorzata Łasecka

w obecności Prokuratora Kamili Wolańskiej

po rozpoznaniu dnia 21.02.2017 r. sprawy karnej

P. B. (1) -urodz. (...) w L.

s. S. i B. zd. J.

oskarżonego o to, że :

w dniu 15 października 2016 roku w J. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując fakt wyjazdu właścicieli domu, u których wykonywał prace dorywcze po uprzednim wyłamaniu otworu w ścianie regipsowej pomieszczenia poddasza domu jednorodzinnego dostał się do jego wnętrza, gdzie z portfela pozostawionego na szafce w kuchni dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 500 złotych czym działał na szkodę I. i P. b. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 14 marca 2011 roku w sprawie II K 750/10, za umyślne przestępstwo podobne z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21 czerwca 2010 roku w sprawie II K 1046/09 na karę 2 lat pozbawienia wolności objętego wyrokiem łącznym II K 583/13 Sądu Rejonowego w Lubaniu, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, która to karę łączną odbył w okresie od 7 listopada 2012 roku do 7 listopada 2015 roku

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego P. B. (1) winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego P. B. (1) na rzecz pokrzywdzonych I. B. (1) i P. B. (2) kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w całości, płatne po uprawomocnieniu się wyroku,

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalania oskarżonego P. B. (1) od ponoszenia kosztów w niniejszej sprawie i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

W bliżej nieustalonym dniu 2015 roku P. B. (1) został zatrudniony przez P. B. (2), do prac porządkowych na jego posesji znajdującej się w (...), w powiecie (...) oraz palenia w piecu CO. P. B. (2) posiadał w domu różne drogocenne

rzeczy, część z nich była trzymana w sejfie, inne stały w dostępnych miejscach w całym domu. Nie miał on również zwyczaju chowania pieniędzy, które pozostawiał najczęściej na blatach mebli, na stole, na kredensie, czy w szafkach. W 2016 roku P. B. (1) wykonywał w mieszkaniu B. prace remontowe polegające na położeniu ścianek regipsowych na strychu. Jedna ze ścian przylegała do garderoby B.. W trakcie pracy P. B. (1) uszkodził część płyty regipsowej, tak że powstał w niej otwór umożliwiający przedostanie się przez niego do Garderoby. Otwór nie był widoczny od strony garderoby, albowiem był zasłonięty skrzynią na rzeczy. Na strych można było dostać się między innymi z pomieszczenia gospodarczego, gdzie znajdował się piec CO, do którego P. B. (1) posiadał klucz.

Dowód: zeznania świadka P. B. k. 78, 24-25, 35-36;

zeznania świadka I. B. k. 77-78;

wyjaśnienia oskarżonego P. B. k. 77, 21-22, 32 oraz 78.

W dniu 15.10.2016 roku P. B. (2) wraz z żoną I. udali się na zakupy do L.. W trakcie podjeżdżania pod dom po zakupach, zauważyli w oknie pokoju P. B. (1) wyglądającego na podjazd. Obecność B. w mieszkaniu zastanowiła B., albowiem nie posiadał on kluczy do ich domu. Po otworzeniu drzwi wejściowych do mieszkania poczuli oni specyficzny zapach brudnego i przepoconego ubrania. Zapach ten kojarzył im się z P. B. (1), gdyż wcześniej wyczuwali już od niego podobną woń. W trakcie penetracji mieszkania nie znaleźli P. B. (1), natomiast I. B. (1) zauważyła dziurę w ścianie garderoby prowadzącą na poddasz i do pomieszczeń gospodarczych. B. już wcześniej byli okradani jednak nigdy nie znaleźli żadnych śladów włamania. Ginęły im pieniądze (w walucie polskiej oraz euro), drobne narzędzia czy złota moneta K.. Według swojej oceny ponieśli szkodę w wysokości około 16.000 złotych. W dniu 16.10.2016 roku B. powiadomili Policję o włamaniu wskazując P. B. (1) jako sprawcę. Przesłuchany w charakterze sprawcy P. B. (1) przyznał się do włamania i zaboru 500 złotych. B. uznali, iż wskazana przez B. kwota stanowi wysokość szkody, jaką ponieśli na skutek przestępstwa z dnia 15.10.2016 roku.

Dowód: zeznania świadka P. B. k. 78, 24-25, 35-36;

zeznania świadka I. B. k. 77-78;

wyjaśnienia oskarżonego P. B. k. 77, 21-22, 32 oraz 78.

P. B. (1) był uprzednio wielokrotnie karany w tym na kary bezwzględne pozbawienia wolności. Przedmiotowego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 2 kk.

Dowód: dane o karalności k. 40-42;

odpisy wyroków k. 44-64.

Oskarżony P. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym dwukrotnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu składając na tę okoliczność stosowne wyjaśnienia, które korelują z zeznaniami świadków I. i P. B. (2). Wskazał on w jaki sposób dostał się do mieszkania, co zabrał oraz potwierdził, iż został zobaczony przez pokrzywdzonych przez okno gdy podjeżdżali pod dom. Wyjaśnienia te zdaniem Sądu zasługują na uwzględnienie.

W toku postępowania sądowego oskarżony odwołał wcześniejsze wyjaśnienia wskazując, iż za namową policjanta przyznał się do wejścia do mieszkania B., jednakże nie przyznawał się do żadnej kradzieży. (...) wersja zdarzenia jest gołosłowna i pozbawiona wszelkiej logiki. W ocenie Sądu stanowi ona nieudolna próbę uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Pamiętać bowiem należy, iż oskarżony dwukrotnie podpisał protokoły przesłuchania, w których przyznał się do zarzucanego mu czynu, wskazując w nich istotne okoliczności zaistniałego zdarzenia, które nota bene w pełni korelują z zeznaniami pokrzywdzonych. Nie kwestionował on ich treści, nie zgłaszał zastrzeżeń ani poprawek. Trudno zatem uznać, iż osoba, która miała wielokrotnie do czynienia z organami ścigania nie była świadoma swoich uprawnień i pozwoliła na podsuniecie mu do podpisu obciążających go wyjaśnień. Nie wskazywał również, iż w trakcie przesłuchania był w jakikolwiek sposób zastraszany przez policjantów lub zmuszony do złożenia podpisu pod

wyjaśnieniami. Dopiero uzmysłowienie sobie, iż za czyn, którego się dopuścił grozi mu bezwzględna kara pozbawienia wolności, wpłynęło na zmianę jego wyjaśnień w celu jej uniknięcia.

Rozpoznając niniejszą sprawę nie sposób nie odnieść się do zeznań pokrzywdzonych I. B. (1) i P. B. (2). Złożone przez nich zeznania są obszerne, wskazują dokładny przebieg zaistniałego zdarzenia, jednocześnie są spójne i logiczne. Sąd nie doszukał się w nich elementów mogących świadczyć o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami. Co istotne, mimo doznanej krzywdy postaw świadków świadczy, iż nie żywią oni wrogości czy niechęci do oskarżonego. W sposób obiektywny i rzeczowy przedstawili znane im fakty, ograniczając się do ich relacji bez próby oceniania zachowania sprawcy.

W takim stanie rzeczy trudno odmówić im wiarygodności.

W świetle powyższego Sąd uznał, iż okoliczności sprawy i wina oskarżonego nie budzą żadnych wątpliwości. P. B. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 §2 kk.

Przepis art. 279 § 1 kk stanowi kwalifikowana postać kradzieży. Polega ona, bowiem na zaborze rzeczy ruchomej po uprzednim usunięciu zabezpieczenia pomieszczenia, w którym kradziona rzecz się znajduje. Niewątpliwie, oskarżony zabrał nienależące do niego pieniądze, po wdarciu się do mieszkania przez wybitą dziurę w ścianie regipsowej.

Przedmiotowego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa określonym w art. 64 § 2 kk, albowiem był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 14.03.2011 roku w sprawie II K 750/10 za umyślne przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z dnia 21.06.2010 roku w sprawie II K 1046/09 za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, który to wyrok zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 21.10.2011 roku w sprawie II K 583/11 na podstawie, którego wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 7.11.2012 roku do 7.11.2015 roku, a przedmiotowego przestępstwa kradzieży z włamaniem dopuścił się po odbyciu, co najmniej kary 1 roku pozbawienia wolności w okresie 5 lat od jej wykonania.

Wymierzając P. B. (1) na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze dotychczasowy charakter i sposób życia oskarżonego, jego uprzednia karalność, popełnienie czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, wielkość szkody, znaczny stopień społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów przejawiający się brakiem poszanowania cudzej własności i prawa do wyłącznego nim rozporządzania, uczynienie sobie z przestępstwa źródła dochodu oraz brak skruchy.

Wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze wolnościowym byłoby tylko i wyłącznie pobłażaniem jego zachowaniu, co w konsekwencji mogłoby doprowadzić do eskalacji jego przestępczego zachowania. Mimo wielokrotnej karalności i stosowania wobec sprawcy kar bezwzględnych pozbawienia wolności, oskarżony swoją postawą wykazuje rażącą ignorancję dla obowiązującego porządku prawnego. Jego zachowanie świadczy o wysokiej demoralizacji i konieczności odizolowania go od społeczeństwa. Brak jest jakichkolwiek przesłanek do uznania, iż w przyszłości będzie on przestrzegać zasad współżycia społecznego i porządku prawnego.

Stosownie do art. 46 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych I. B. (1) oraz P. B. (2) kwotę 500 zł, tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w całości, płatne po uprawomocnieniu się wyroku.

Uwzględniając sytuację materialną i rodzinną oskarżonego Sąd stosownie do przepisów art. 624 § 1kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił P. B. (1) od ponoszenia kosztów niniejszego postępowania i nie wymierzył mu opłaty, uznając, iż poniesienie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe.